

Jeg håber også, at indsamlingen og oparbejdningen af elektriske og elektroniske produkter falder på plads i første halvdel af 1997, selv om det har været en trang ting at få aftalen på plads. Ordningen vil til illustration nedbringe tilførslen af kobber til lossepladser og forbrænding med 46 pct.

De to initiativer medfører altså øget genanvendelse og giver os faktisk bedre styr på de miljøbelastende stoffer.

Et godt eksempel på den skærpede opmærksomhed om kemiske stoffer er Miljøstyrelsens debatoplæg »Status og perspektiver for kemikalieområdet«, der netop er blevet sendt ud til offentlig høring. Her udpeger styrelsen en liste med 100 uønskede stoffer eller stofgrupper, som virksomhederne bør undgå at bruge. I forlængelse af denne liste vil der i løbet af 1997 blive udarbejdet en liste på 20 til 40 højt prioriterede stoffer, hvor de enkelte stoffers miljøbelastning i affaldsfasen vil indgå i udvælgelseskriterierne.

Et af listens stoffer er bly. Miljøstyrelsen vil i det nye år sende en bekendtgørelse til høring, og den tager anvendelsen af bly op til regulering.

Genanvendelsen af det farlige affald kan i nogle tilfælde forøges med landsdækkende indsamlings- og behandlingsordninger for visse typer affald. Det er ofte en stor byrde for en enkelt region at skulle løse et affaldsproblem alene.

Inden for autobranschen har det vist sig, at det kan lade sig gøre at få branchen til at samarbejde. Med den såkaldte ABAS-ordning er det lykkedes at opnå en genanvendelse på 85 pct. af det farlige affald. Det er naturligvis en forudsætning, at alle aktører, dvs. både de private og de offentlige, spiller med, og at snævre interesser ikke blokerer for gennemførelsen.

Jeg har nu beskrevet såvel en række problemer som en række initiativer, der kan sikre en reduktion i affaldsmængderne, en bedre udnyttelse af ressourcerne i affaldet og bedre styr på de miljøfarlige stoffer i affaldet. Der vil imidlertid fortsat være behov for at sikre udviklingsprojekter på affalds- og genanvendelsesområdet. Herudover vil en del af de midler, der arbejdes med i relation til den produktorienterede miljøindsats, være rettet imod affaldsfasen; det gælder f.eks. vidensopbygning og udvikling af nye teknologier. Jeg har derfor bedt Miljøstyrelsen udarbejde et oplæg til en erhvervsaffaldsstrategi, der beskriver de indsatser, der skal til for at reducere mængden af affald, forbedre

produkternes mulighed for at blive genanvendt og for at nedbringe affaldets miljøbelastning. Styrelsens oplæg vil blive udsendt til høring i begyndelsen af 1997.

Der er en tæt sammenhæng mellem oplægget til en styrket produktorienteret miljøindsats, oplægget til en kemikaliestrategi og det kommende oplæg til en erhvervsaffaldsstrategi. De forholder sig alle til affaldsspørgsmålene, men med hver sin indgang.

Endelig skal der fremover årlig udarbejdes en affaldsstatistik på baggrund af indberetningerne til ISAG, og på baggrund af denne statistik har jeg besluttet, at der samtidig skal gives en redegørelse for status og initiativer på affalds- og genanvendelsesområdet. En sådan redegørelse håber jeg vil give Folketinget og andre interesserede bedre mulighed for at følge udviklingen på affaldsområdet. Den første redegørelse vil foreligge i slutningen 1997, og heri vil den tidligere omtalte revurdering af genanvendelse af organisk dagrenovation m.v. indgå.

Opgavefordelingen mellem myndigheder og private, gebyrfastsættelser og økonomien i de enkelte affaldsordninger og nu på det seneste også enkelte kommuners forvaltning af deres ansvar har været debatteret en del på det seneste. Der findes desværre kommuner, som ikke påtager sig deres ansvar. Jeg har netop hørt om en sag i Kolding, og jeg vil foreslå, at vi i udvalget ved lejlighed drøfter den konkrete sag, som er meget alvorlig.

Efter miljøbeskyttelsesloven har kommunerne det overordnede ansvar for affaldsbortskaffelsen. Dermed er kommunerne forpligtede til at etablere og opretholde fornuftige ordninger på området, og derfor skal kommunerne også have nogle styringsmidler. For det første styringsmidler, der sikrer velfungerende ordninger også miljømæssigt, og for det andet skal der sikres en tilfredsstillende udnyttelse af disse ordninger – også økonomisk. I dag varetages en meget stor del af indsamling og transport af affald faktisk af private vognmænd. På dagrenovationsområdet udgør den private aktivitet mindst 80 pct., mens den f.eks. på erhvervsaffaldsområdet ikke er langt fra 100 pct.

Et stort set enigt Folketing har vedtaget at lægge ansvaret for affaldsbortskaffelsen ud til kommunerne. Med baggrund i denne beslutning og de hensyn, der ligger bag beslutningen, vil jeg fastholde det ansvar over for kommunerne; men så må de også leve op til det. Det er derfor, sagen i Kolding er så alvorlig, som tilfæl-